

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 60. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_309A-txt-shoot-idm2113.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Stilhed opvoxde Jesus til sit 30de Aar da han tiltraadte sit Læreembede. I halvfjerde Aar vandrede han omkring i Jødeland, og formanede Folket til Omvendelse og Tro paa Gud Fader og sig selv Faderens enbaarne Søn. At han var den hvorfor han udgav sig, beviste han ved mangfoldige Jertegn, især ved at opvække Døde, hvilket Ingen formaaer uden Livets og Dødens almægtige Herre. De gjennem Aartusinder omtvistede Spørgsmaale: om Guds Tilværelse, Menneskesjælens Udødelighed og Rettensnoren for Menneskets Villie og Idræt, bleve da nu besvarede 61af En som vidste det tilfulde, og saaledes var der bødet paa en stor Deel af de Dødeliges Trang; men end var det mørkt hvorledes det faldne Menneske, uden Størke til fuldelig at efterkomme Guds Bud, kunde tækkes ham og vorde salig efter Døden. Dog ogsaa denne Gaade løste Jesus, i det han af uudgrundelig Kjerlighed hengav sit Liv til en Igjenløsnings Betaling for Alle, saa at Enhver som troer paa ham, har derved Adgang til Gud som en kjerlig forsonet Fader, der ved sin Helligaand vil komme hans Skrøbelighed til Hielp, og tilgive ham hans Feil. Det var Jøderne selv, som blinde og forhærdede overantvordede den Hellige, deres og al Verdens Frelser til Korsets haanlige Død, men som spaaet var, hans Been kom ei til at see Forraadnelse og Graven kunde ei holde ham; Han opstod levende paa tredie Dag, hvorved han paa engang bekræftede alle sine Ords Sandhed og grundfæstede det evige Livs Haab. Derpaa befoel han sine Lærlinge, Apostlerne, at vandre trindt i Landene, forkynde det glade Budskab om Guds Naade, og døbe Alle som vilde antage det, i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn, og der han det havde sagt, blev han optaget mens de saae derpaa, og en Sky tog ham bort fra deres Øine. Høit over alle Himle opsvang han sig til den Herlighed han havde hos Faderen, før Verdens Grundvold blev lagt, men udgiød over Apostlerne Faderens Hellig-Aand, og er ved Ham 62med sine Troende alle Dage indtil Verdens Ende; fra Himmeltronen har han tydelig styret Jorderige, og sprængt Helvedes Porte, hvergang de vilde spærre hans Kirke. Blandt Apostlerne ere Johannes, Peder, Matthæus og Paulus især blevne mærkværdige, da det er dem, som oplyste af den Sandhedens Helligaand, som hvilede paa dem, beskrevne Jesu Levnet og udviklede hans Lære til en Rettensnor for alle Jordens Slægter. Mange Tusinde baade Jøder og Hedninger modtog Evangeliet med Glæde; thi Apostlerne stadfæstede Ordet ved Underværker, og henviste Folkene til Profeternes klare Spaadomme, der laa aabne for alle, og ei kunde være forfalskede, da de allerede i flere Aarhundreder havde været oversatte paa det græske Tungemaal, som da forstodes vidt og bredt i det romerske Rige.